

[Hørn.]

og det er klart, at det princip bliver mere og mere velbegrunderet, efterhånden som man bringer pensionerne i niveau med indtægterne hos store dele af den øvrige befolkning.

Med disse bemærkninger skal jeg henstille, at man stemmer imod ændringsforslaget og stemmer for lovforslaget, sådan som det foreligger.

Mads Eg Damgaard: Der har i udvalget været omtrent enighed om at nedlægge disse sidelinjer, som DSB har drevet i mange år med meget store underskud. Ser man på tallene, der er fremkommet under udvalgsbehandlingen, siger man til sig selv: de skulle i virkeligheden have været nedlagt for mange år siden de allerfleste af dem. Men vi ved fra gammel tid, at det er svært at nedlægge jernbaner. Vi kender folketingsmanden, der altid er parat til at nedlægge jernbaner — undtagen dem, der løber i hans egne kredse. Her synes jeg nok, vi har været heldige. Bortset fra Glyngøre-Nykøbing Mors ruten over Sallingsund har vi været enige. Her har SF stillet et ændringsforslag om at bibeholde person- og godsbeholdningerne, men efter at ministeren har erklæret, at statsbanerne vil sætte en rutebil ind om morgenen for skolebørnene, der så kan sejle over ved Pinen og Plagen, har flertallet i det hele og store opretholdt ministerens forslag.

Hvad angår Herning-Viborg banen, som sådan set ikke nedlægges, idet banen ikke pilles op, men bevares som stamspor en tid i alt fald, ville jeg tro, at man skulle være opmærksom på, at denne ordning måske ikke skulle være for længe. Måske vil man også lokalt være interesseret i at få stamsporet væk, fordi det ellers vil være meget bekosteligt at bygge den nye banegård og containerterminal, som vi vistnok skal have i Herning — det håber jeg, vi skal have. Derfor vil jeg næsten tro, at man lokalt er interesseret i også at få stamsporet væk.

Man har talt om, at man burde bibeholde Røde Kro-Åbenrå, hvad angår vognladningsgods, fordi der foregår en ikke helt lille transport med vognladningsgods fra havnen, f. eks. af grus, sten og sand, men når man gransker disse tal nøjere, viser det sig, at det kan heller ikke nytte noget at opret-

holde en sådan drift, fordi den ville blive alt for kostbar. Der er næsten ingen personbefordring heller, det foregår pr. rutebil, som det sker næsten overalt.

Med hensyn til Viborg-Skjern banen er man indstillet på at foretage en række forsøg til afgørelse af, hvorvidt denne bane kan opretholdes. Det kniber noget for mig at forstå, at der kunne være tale om, at også denne strækning skulle nedlægges, for nok er det en sidebane, men ikke i udtalt grad, idet det er en forlængelse af Århus-Skjern banen. Jeg vil håbe, at tallene vil vise, at det går an at opretholde denne banestrækning, hvilket også er meningen foreløbig, indtil vi har set resultatet af forsøgene.

Der står i betænkningen, at såfremt der skulle være institutioner, kommuner, amter eller private virksomheder, der kunne garantere Viborg-Herning-Skjern banens nogenlunde økonomisk rentable drift, så kunne det lade sig gøre at bevare banen. Det tror jeg ikke kan lade sig arrangere. Jeg tror ikke, der er nogen private virksomheder, ej heller kommuner eller andre, der ville garantere opretholdelse af en sådan drift på Viborg-Herning banen.

I det hele taget gælder det med hensyn til jernbanedrift som med hensyn til al anden drift, at så snart driften sker på skatteydernes bekostning, det offentliges regning, i for høj grad, så er det billigere ikke blot for hele samfundet, men som regel også lokalt at komme af med banen og få de rigtige økonomiske og effektfulde driftsmidler sat ind. Derved får man også en bedre udnyttelse af vejnettet.

Til sidst vil jeg gerne anføre en betragtning, som ikke kommer nedlæggelsen af banerne ved så meget, idet det drejer sig om det rent rekreative. Vi har næsten ingen steder at frede vore spadserende og især cyklister her i dette land. Det ville være hyggeligt, hvis de nedlagte banestrækninger efterhånden kunne omdannes til stier, cykelstier, rekreativt område for den slags befordring, som i høj grad er jaget i dag. Cyklisterne har snart ingen steder at være, det er farligt at cykle på landevejene, og den tid kunne godt komme, da cyklen igen kunne blive moderne og komme i højsædet, om ikke andet så for motionens skyld. Det er meget kostbart at udjævne disse jernbanestrækninger,